

dec. / 04.12.2007 respinge recursurile D.G.F.P + Vamă
dan No Pdf

ROMANIA
TRIBUNALUL BRAȘOV
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE
CONTENCIOS ADMINISTRATIV

Sentința civilă nr. -
Ședința publică de la 3.07.2007
Președinte :
Grefier :

Dosar nr.

l, nr. 7,
2007, de

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea soluționării cererii formulate în baza legii
contenciosului administrativ de reclamanta SC SRL în contradictoriu cu pârâtele
DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR
PUBLICE BRAȘOV și chemata în garanție SC SRL.

La apelul nominal făcut în ședința publică, la pronunțare, se constată lipsa părților.
Procedura îndeplinită.

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în ședința publică din data de 1 2007 când
pârțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din acea
zi, care face parte integrantă din prezenta, iar instanța pentru a da posibilitatea părților să depună la
dosar concluzii scrise, a amânat pronunțarea cauzei pentru data de 1 2007, iar apoi pentru data
de 1 2007.

TRIBUNALUL

Constată că prin acțiunea în contencios administrativ înregistrată pe rolul acestei instanțe
în dosarul : reclamanta SC SRL a chemat în judecată pe pârâtele
Agenția Națională de Administrare Fiscală, Autoritatea națională a Vămile-Direcția Regională
Vamală Brașov solicitând:

- anularea procesului verbal de control nr. ;
- suspendarea executării procesului verbal până la soluționării acțiunii;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată ocazionate cu acest proces;

În motivarea acțiunii reclamanta arată că la data de 06.2005 a fost supusă unui control
efectuat de pârâta Direcția regională Vamală Brașov cu privire la importul unor utilaje efectuat în
baza legii nr.133/1999, constatându-se că reclamanta a beneficiat eronat de facilitățile conferite
prin legea menționată, respectiv de scutire de la plata taxelor vamale, suprataxei și TVA.

Ca urmare, după 4 ani și 6 luni controlul a calculat taxe, suprataxe și TVA, diferențe
vamale, dobânzi și penalități de întârziere deși toate aceste calcule sunt în sarcina Autorității
Vamale la asemenea operațiuni de import, suma stabilită în sarcina reclamantei fiind de
lei noi.

Reclamanta a formulat în termen contestație împotriva procesului verbal de control la
care însă nu a primit nici un răspuns.

Ulterior reclamanta a formulat o cerere de chemare în garanție, depusă la dosarul cauzei în
data de 02.2006, cerere formulată împotriva SC SA București în calitate de
comisionar vamal solicitând obligarea garantei la plata sumei de lei noi reprezentând

dobânzile și penalitățile de întârziere stabilite prin procesul verbal de control nr. .06.2005 încheiat de pârâta D.R.V.Brașov.

În motivarea cererii de chemare în garanție reclamanta arată că prepușii comisionarului vamal au încunoștiințat-o că beneficiază pentru importul efectuat de scutirea taxelor vamale și a TVA, comisionarul vamal, respectiv chemata în garanție întocmind în numele reclamantei toate documentele privind importul definitiv al mașinilor de cusut, pentru serviciile prestate achitând comisionarului vamal suma de lei ROL conform facturii fiscale seria nr. .12.2000 și chitanței fiscale seria nr. .12.2000.

Ca urmare dobânzile și penalitățile de întârziere urmează a fi puse în sarcina chematei în garanție deoarece în calitate de comisionar vamal avea obligația să cunoască că art. 22 și art. 25 din Legea nr.133/1999 erau abrogate și ca urmare trebuia să solicite reclamantei să achite toate taxele aferente importului definitiv, situație în care ulterior reclamanta nu ar mai fi datorat dobânzi și penalități de întârziere.

În conformitate cu dispozițiile art.95 lit.d) și i) din Regulamentul de aplicare a Codului Vamal al României, comisionarul vamal avea obligația să asigure completarea corectă a documentelor vamale și să efectueze cu exactitate calculul sumelor convenite bugetului de stat precum și să le plătească la birourile vamale în cazul în care plata nu s-a efectuat direct de titularul operațiunii.

Ca urmare chemata în garanție urmează să răspundă în calitate de comitent pentru fapta prepușilor ei, funcționării în vamă ai comisionarului fiind întrunite condițiile răspunderii civile delictuale ale comitentului prevăzute de art.1000 alin.3 Cod civil și respectiv art.60-63 Cod procedură civilă.

Prin întâmpinarea depusă pârâta Direcția Regională Vamală Brașov solicită respingerea acțiunii pentru motivul că reclamanta titulară a operațiunii de import a beneficiat fără drept de tratament tarifar favorabil, în sensul scutirii de la plata taxelor vamale deoarece la data efectuării importului aceste facilități nu se mai acordau, dispozițiile art.22 din Legea nr.133/1999 fiind abrogate, conform art.2 din OUG nr.215/1999 abrogare menținută și prin O.U.G. nr.17/2000, art.37.

Controlul efectuat de pârâta a fost legal efectuat, în baza art. 61 alin.1 din Legea nr.141/1997, conform căruia autoritatea vamală are dreptul ca într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunii.

Operațiunile vamale se acordă și se derulează în sistem declarativ conform art. 40 din H.G. nr.626/1997 și art. 40 din H.G. nr.1114/2001, declarația vamală în detaliu fiind semnată de importator, exportator sau de reprezentantul acestora și are valoarea unei declarații pe propria răspundere cu privire la exactitatea datelor înscrise, autenticitatea documentelor anexate și plasarea mărfurilor sub regimul vamal solicitat.

Ca urmare, culpa revine reclamantei care a solicitat un regim vamal neadecvat, necunoașterea legii de reclamantă nu este de natură a-i înlătura răspunderea.

Pârâta D.G.F.P.Brașov a depus întâmpinare invocând excepțiile lipsei calității procesuale pasive și a prematurității acțiunii pentru considerentul că reclamanta prin acțiune nu contestă vreun înscris emis de D.G.F.P. Brașov iar acțiunea este prematură atâta vreme cât contestația administrativă împotriva procesului verbal de control nr. .06.2005 este în curs de soluționare la pârâta nefiind emisă o decizie.

Prin sentința civilă nr. mai 2006 a Tribunalului Brașov pronunțată în dosarul nr. /2005 a fost respinsă ca prematură acțiunea reclamantei SC SRL în contradictoriu cu pârâtele DGFP Brașov și Direcția Regională Vamală Brașov.

A fost totdată respinsă excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtei DGFP iar cererea de chemare în garanție a SC SA București a fost respinsă ca inadmisibilă.

Prin decizia nr. /03 octombrie 2006 pronunțată de Curtea de Apel Brașov în dosarul nr. /2006 a fost respins recursul declarat de recurenta SC SRL.

sentința nr. 12 mai 2006 a Tribunalului Brașov fiind casată cu trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului Brașov, în vederea judecării cauzei pe fond.

Rejudecând după casare instanța constată următoarele :

Prin cererea scrisă depusă la dosar în aprilie 2007 reclamanta și-a modificat acțiunea solicitând anularea și a deciziei nr. 08.2006 emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice urmare contestației administrative formulată de reclamantă împotriva procesului verbal de control nr. 06.2005 a Direcției Vamale Brașov pentru aceleași motive de nelegalitate invocate prin cererea introductivă și completate ulterior.

În cauză s-a efectuat o expertiză contabilă în scopul verificării corectitudinii modului de calcul al debitului accesoriu reprezentând dobânzi și penalități aferente obligațiilor vamale.

Analizând actele și lucrările dosarului instanța reține următoarele:

Potrivit art. 47 alin.1 din Legea nr.141/1997 privind Codul Vamal al României obligația stabilirii regimului vamal o are autoritatea vamală și nu importatorul, exportatorul sau comisionarul vamal chiar dacă prin declarația vamală aceștia solicită un regim vamal necorespunzător, neaplicabil declarantului.

În acest sens legea prevede că declarația vamală se depune la biroul sau punctul vamal împreună cu documentele prevăzute de reglementările vamale, în vederea acceptării regimului vamal solicitat (art.50 din Legea nr.141/2005).

Ca urmare, autoritatea vamală are obligația să verifice dacă regimul vamal solicitat este aplicabil sau nu și să procedeze în consecință să accepte sau nu regimul vamal solicitat deoarece numai autoritatea vamală este cea care stabilește regimul vamal:” La introducerea sau scoaterea din țară a mărfurilor prezentate la vamă, autoritatea vamală stabilește un regim vamal.”

Așadar instanța reține că autoritatea Vamală și-a îndeplinit necorespunzător obligația legală, stabilind un regim vamal necorespunzător.

În consecință, pentru aceste considerente reclamanta nu datorează dobânzi și penalități de întârziere stabilite prin actele administrativ fiscale atacate.

Reclamanta datorează însă taxele vamale și TVA având în vedere că datora aceste taxe la data efectuării importului efectuat în luna decembrie 2000 cu D.V.I.nr. 12.2000 conform facturii externe nr.133/12.12.2000 deoarece prin O.U.G.nr.215/29.12.1999, art.2 se abrogă art.22 și 25 din Legea nr.133/1999 care prevedeau facilități pentru întreprinderile mici și mijlocii în sensul scutirii lor de plata drepturilor vamale, respectiv de plata taxelor vamale și a T.V.A., dispozițiile de abrogare fiind menținute ulterior și prin O.U.G. nr.17/2000.

Pentru acest considerent instanța reține că în cauză este aplicabil principiul ”tempus regit actum”, operațiunile de import ale reclamantei fiind derulate sub efectul O.U.G. nr.215/1999 în vigoare la data importului.

Pentru aceste considerente instanța va admite în parte acțiunea și va anula în parte actele administrativ fiscale atacate cu privire la dobânzi și penalități, urmând a fi menținute pentru taxele vamale și TVA în sumă de lei și respectiv lei.

Instanța va respinge ca inadmisibilă cererea de chemare în garanție a SC SA București având în vedere că reclamanta nu are o acțiune recursorie împotriva acesteia iar prin anularea actelor administrativ fiscale cu privire la dobânzi și penalități reclamanta nu a suferit vreun prejudiciu.

În baza art. 274 și art. 277 Cod procedură civilă instanța reținând culpa procesuală a pârâtelor le va obliga în solidar la plata cheltuielilor de judecată suportate de reclamantă reprezentând onorariul expertului, onorariul avocatului, taxa judiciară de timbru și timbru judiciar.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE :**

Admite în parte acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta SC SRL cu sediul în Municipiul în contradictoriu cu pârâtele: DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BRAȘOV cu sediul în str.M.Kogălniceanu nr.7 și DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ BRAȘOV cu sediul în str.Hărmanului nr.50 și în consecință:

Anulează în parte decizia nr. .08.2006 emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov și procesul verbal de control nr. .06.2005 emis de pârâta Direcția Regională Vamală Brașov cu privire la dobânzile în sumă de lei(ROL) și penalitățile în sumă de lei(ROL).

Menține actele administrativ fiscale menționate cu privire la taxele vamale în sumă de lei(lei) și T.V.A. în sumă de lei(ROL).

Respinge ca inadmisibilă cererea de chemare în garanție a chematei în garanție SC S.A. cu sediul în nr. , sectorul , formulată de reclamantă.

Obligă în solidar pe pârâte să plătească reclamantei cheltuieli de judecată în sumă de lei reprezentând onorariul expertului,onorariul avocatului,taxa judiciară de timbru și timbru judiciar.

Definitivă.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi 2007.

PREȘEDINTE

GREFIER

-concediu de odihnă-
semnează vicepreședinte instanță

-concediu de odihnă-
semnează grefier șef secție

Red. / 2007
Dact. / 2007
6 ex.

